

A konferencián 28 ország 122 intézménye 197 résztvevővel, közülük 57 előadóval képviseltette magát. Magyarországról *Lécesné Mesterházi-Nagy Márta* (BME KTK) vett részt, és tartott előadást a magyar könyvtáraknak a SIGLE adatbázis munkájába történő bekapcsolódási lehetőségeiről. Ez az adatbázis nem más, mint az európai Szürke Irodalom Információs Rendszere (System for Information on Grey Literature = SIGLE), amely az eddigi 8 tagország (Belgium, Franciaország, Németország, Olaszország, Luxemburg, Hollandia, Spanyolország, Egyesült Királyság) szürke irodalmát, vagyis az ottani nehezen hozzáférhető, félig publikált vagy nem publikált disszertációk, kutatási jelentések stb. adatait tartalmazza az 1980-as évtől kezdve. Az előadásra a II. szekcióban került sor, amelynek főcíme *Információs hálózatok, információ-közvetítők és információs központok* volt.

Az I. szekcióban a szürke irodalmat előállítók és kiadók képviselői ismertették gyakorlatukat, eredményeiket (pl. NASA, NATO, JICST, Springer Verlag, továbbá több olasz és holland intézmény).

A III. szekcióban a felhasználók szempontjából elemezték a szürke irodalom iránti igényt és ellátást európai, amerikai és fejlődő országokbeli aspektusokból.

A szervezők a konferencia hatékonyságának biztosítása céljából érdekes – és talán követhető – újítást vezettek be. A három szekció plenáris üléseit (általában négy-négy előadással) különböző időpontokra írták ki, hogy aki akarja, minden előadást végighallgathasson. Az ún. cluster szekciók előadásait pedig videóra vették fel, és másfél napon keresztül két vetítőteremben folyamatosan vetítették őket. Ezáltal elkerülhetővé tették, hogy az ütközések miatt esetleg érdekes előadások maradjanak ki bárki számára is. (Más kérdés, hogy egy vérbeli előadónak a közvetlen kontaktus a hallgatósággal sokkal kedvezőbb, mint a személytelen felvétel.)

A konferenciát neves kiállítók bemutatója színesítette.

A konferencia előadásait tartalmazó kiadvány megtekinthető a BME KTK-ban.

Lécesné Mesterházi-Nagy Márta

Infornomika, avagy egy új tudományág a láthatáron

A humán diszciplínák közé tartozó infornomika konceptuális alapja, tárgya és módszertana a *Mihajlov-Černyj-Giljarevskij* megfundálta informatika keretében jött létre. Annak arányában, ahogy mindinkább elterjedt a számítógépi adat- és szövegfeldolgozás, illetve ahogy mindinkább „divatba jöttek” az intellektuális információs rendszerek, az informatikában folyamatosan nőtt az igény az olyan mélyen szántó elméleti vizsgálódások iránt, amelyek az információ tulajdonságait, forgásának törvényszerűségeit, és a tudáshoz való viszonyát voltak hivatva feltárni.

Az infornomika létrejöttét más olyan tudományágak is elősegítették, amelyek az információ gyűjtésével, feldolgozásával, tárolásával és keresésével foglalkoztak. Közülük hadd említessék meg a bibliográfiát, a levéltártudományt, a dokumentalistikát és a könyvtártudományt.

Az infornomika alaptörvénye az *információ körforgása*, azaz – mondhatni így is – az a ciklus, amely az információ keletkezésével kezdődik, magába foglalja az információáramlást, és az információhasználattal, esetenként új információ keletkezésével végződik.

Míg az informatika a „miként”-re kereste és adta meg a választ, nevezetesen arra, hogy miként és milyen eszközök segítségével lehet a legkülönbözőbb

információkat fellelni, tárolni, gyorsan átadni és időben megkapni, addig az infornomika a „mit”-re, azaz arra válaszol, hogy mely információt érdemes tárolni, átadni és megkapni. Az informatika és az infornomika közösen azt a komplex problémát oldja meg, hogy miként lehet megkapni a szükséges információt, mégpedig megfelelő időben és a hatékony hasznosítást lehetővé tevő formában.

Feltehető a kérdés: miért éppen Oroszországban „ütötte fel a fejét” ez az új diszciplína. Ennek többféle oka van, de a legfontosabb: Oroszországban élesebben vetődtek és vetődnek fel az információs problémák, mint Nyugaton. Sajátosan orosz szükséglet az intellektuális újjászületés, a műveltségbeli színvonal-emelés hatalmas problémáinak a megoldása. „És infornomika nélkül itt nem lehet meglenni” – vonja le a fentiekből rövid konklúzióját forrásdokumentumunk.

MURANIVSKIJ, T. V.: Infornomika – novaâ naučnaâ disciplina. = Naučno-tehničeskaâ informaciâ, Ser. 1. 6. sz. 1993. p. 9–14./

(Futala Tibor)